

Predmet C-322/24**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

30. travnja 2024.

Sud koji je uputio zahtjev: Juzgado de lo Mercantil número 1 de Alicante (Trgovački sud br. 1
u Alicanteu, Španjolska)**Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:**

27. studenoga 2023.

Tužitelj:

Sánchez Romero Carvajal Jabugo, S. A.

Tuženik:

Embutidos Monells, S. A.

Predmet glavnog postupka

Žig Europske unije – Prijava za registraciju kasniju nacionalnog žiga – Zla vjera –
Tužba za proglašavanje ništavosti – Obvezujuća priroda načela *nemo potest venire
contra factum proprium* – Načelo dobre vjere – Gubitak prava kao posljedica
trpljenja – Prekid – Mjere za obustavu povrede prava u razumnom roku –
Sveobuhvatno postupanje nositelja ranijeg prava

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

Zahtjev za prethodnu odluku koji se odnosi na tumačenje – Članak 267. UFEU-a –
Uredba (EU) 2017/1001 – Direktiva (EU) 2015/2436 – Tužba za proglašavanje
ništavosti – Ograničenje prava kao posljedica trpljenja

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 61. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. i članak 9. Direktive (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava **država članica** o žigovima tumačiti na način da je nositelj ranijeg žiga, koji opomenom pred tužbu utvrđuje obvezni rok za podnošenje tužbe za proglašavanje ništavosti koji se jasno i bez mogućnosti drukčijeg tumačenja podudara s općim rokom od pet godina za podnošenje tužbe za proglašavanje ništavosti, obavezan načelom *nemo potest venire contra factum proprium* jer je kod nositelja kasnijeg žiga stvorio očekivanje da nakon navedenog datuma neće biti tužen na temelju moguće ništavosti? U tom smislu, treba li smatrati da u kasnijem sudskom postupku pozivanje na zlu vjeru u prijavi za registraciju radi izbjegavanja roka zastare predstavlja ponašanje koje je protivno dobroj vjeri ako je stranka u vrijeme slanja telefaksa već raspolagala svim elementima koji su nužni kako bi se smatralo da je ta prijava podnesena u zloj vjeri?

2. U slučaju da se na prvo pitanje odgovori potvrdno, treba li članak 61. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. i članak 9. Direktive (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava **država članica** o žigovima tumačiti na način da tužiteljevo ponašanje, odnosno njegovo aktivno protivljenje registraciji žigova Europske unije koji se u bitnome podudaraju s pobijanim nacionalnim žigovima, i čija je registracija naposljetku odbijena zbog tog protivljenja, predstavlja nastojanje provedeno u razumnom roku kako bi se ispravila navedena situacija?

Navedene odredbe prava Unije

Članak 6. stavak 3. Ugovora o Europskoj uniji

Članak 59. stavak 1. i članak 61. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (kodificirani tekst)

Članak 9. stavak 1. Direktive (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima

Presuda od 19. svibnja 2022., HEITEC, C-466/20, EU:C:2022:400 (u daljnjem tekstu: presuda HEITEC)

Presuda od 22. rujna 2011., Budějovický Budvar, C-482/09, EU:C:2011:605 (u daljnjem tekstu: presuda Budějovický Budvar)

Navedene odredbe nacionalnog prava

Zakonodavstvo

Código Civil (Građanski zakonik), članak 7. stavak 1.: „Prava se ostvaruju u skladu sa zahtjevima dobre vjere”.

Ley 17/2001, de 7 de diciembre, de Marcas (Zakon 17/2001 od 7. prosinca o žigovima):

Članak 51. stavak 1., kojim se uređuju apsolutni razlozi za ništavost. U skladu s tom odredbom, registracija nekog žiga može se proglašiti ništavom zbog povrede apsolutne zabrane (članak 5. tog zakona) ili zbog toga što je podnositelj prijave postupao u zloj vjeri kada je podnosio prijavu žiga.

Članak 52. kojim se uređuju relativni razlozi ništavosti. U skladu sa stavkom 1. te odredbe, registracija nekog žiga može se proglašiti ništavom zbog povrede relativne zabrane (članci 6., 7., 8., 9. i 10. tog zakona). Međutim, u njezinu se stavku 2. utvrđuje da nositelj ranijeg prava iz navedenih članaka 6., 7. i 8. te članka 9. stavka 1. ne može na temelju svojeg ranijeg prava podnijeti zahtjev za proglašenje kasnijeg žiga ništavim ako je u neprekinutom razdoblju od pet godina svjesno trpio uporabu kasnije registriranog žiga, osim ako je prijava za registraciju tog žiga podnesena u zloj vjeri.

Sudska praksa

Neke od presuda koje predstavljaju stanje u nacionalnoj sudskoj praksi u pogledu načela dobre vjere, doktrine *nemo potest venire contra factum proprium* i doktrine ostvarivanja prava protivno dobroj vjeri izvan područja žiga:

Presuda odjela br. 1 građanskog vijeća Tribunala Supremo (Vrhovni sud, Španjolska) od 19. listopada 2020. (ROJ: STS 3414/2020 – ES:TS:2020:3): općenito o doktrini *nemo potest venire contra factum proprium*

Presuda odjela br. 1 građanskog vijeća Tribunala Supremo (Vrhovni sud) od 17. srpnja 2008. (ROJ: STS 3954/2008 – ES:TS:2008:3954): o doktrini *nemo potest venire contra factum proprium* i zastari koja je nastupila

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Društvo SANCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. nositelj je žigova Europske unije:
- 2 **5J Cinco Jotas SÁNCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. DESDE 1879**, broj 1.412.048, prijava za registraciju podnesena 7. prosinca 1999. i odobrena 4. listopada 2006. za razred 29.

3 **5J**, broj 9.335.662, prijava za registraciju podnesena 26. kolovoza 2010. i odobrena 5. srpnja 2015. za razred 29.

4 S druge strane, društvo EMBUTIDOS MONELLS, S. A. nositelj je španjolskih nacionalnih žigova:

5 Španjolski žig **5Ms**, broj 3.003.995, prijava za registraciju podnesena 31. listopada 2011. i odobrena 9. veljače 2012. za razred 29.

6 Španjolski žig **5Ps**, broj 3.014.970, prijava za registraciju podnesena 26. siječnja 2012. i odobrena 3. svibnja 2012. za razred 29.

- 7 Tužitelj je posredstvom službenog ureda specijaliziranog za pravo žiga 3. studenoga 2016. poslao tuženiku opomenu pred tužbu u kojoj je navedeno sljedeće:
- 8 Da je žig **5J**, pod brojem 9.335.662, ugledni žig.
1. Da je tuženik upoznat s tom činjenicom jer se društvo SANCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. svojedobno već usprotivilo registraciji pri Oficini Española de Patentes y Marcas (Španjolski ured za patente i žigove, u daljnjem tekstu: OEPM) znaka 5Cs, odnosno znaka čiju je registraciju OEPM odbio zbog tog protivljenja 12. srpnja 2012.
- 9 Da je utvrđeno da je tuženik nositelj drugih dvaju žigova čija su obilježja slična onima žiga 5Cs, odnosno španjolskog žiga **5Ms**, pod brojem 3.003.995, i španjolskog žiga **5Ps**, pod brojem 3.014.970, protiv kojih je sada podnesena tužba za proglašavanje ništavosti.
- 10 Kad je riječ o španjolskom žigu **5Ms**, pod brojem 3.003.995, za čiju je registraciju prijava podnesena 31. listopada 2011. i odobrena 9. veljače 2012. za razred 29., navodi se da je „protiv tog žiga **i dalje moguće podnijeti tužbu za proglašavanje ništavosti do 28. veljače 2017.**” (Podebljana slova preuzeta su iz telefaksa).
- 11 Kad je riječ o španjolskom žigu **5Ps**, pod brojem 3.014.970, za čiju je registraciju prijava podnesena 26. siječnja 2012. i odobrena 3. svibnja 2012. za razred 29., navodi se da je „protiv tog žiga **i dalje moguće podnijeti tužbu za proglašavanje ništavosti do 18. svibnja 2017.**” (Podebljana slova preuzeta su iz telefaksa).
- 12 Nakon što je tuženik primio telefaks pokrenuti su pregovori koji su završili bez dogovora 28. prosinca 2016.
- 13 Tuženik je 9. veljače 2017., odnosno samo tri mjeseca nakon opomene i 43 dana nakon prestanka pregovora, EUIPO-u podnio prijavu za registraciju dvaju žigova Europske unije koji se u bitnome podudaraju s nacionalnim žigovima koje je također registrirao taj ured.
- 14 Nakon što se tužitelj usprotivio tim novim prijavama za registraciju, registracija žiga pod brojem 16.339.004 odbijena je 2. lipnja 2018. Registracija žiga pod brojem 16.338.998 odbijena je 2. prosinca 2020.
- 15 Društvo SANCHEZ ROMERO CARVAJAL JABUGO, S. A. 2. studenoga 2021., odnosno 11 mjeseci nakon obijanja prijave posljednjeg žiga koju je podnio tuženik, podnosi tužbu protiv društva EMBUTIDOS MONELLS, S. A., i podnosi, među ostalim, tužbu za proglašavanje tuženikovih kasnijih nacionalnih žigova ništavima. Tuženik je 14. siječnja 2022. odgovorio na tužbu.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

- 16 Tužitelj smatra da je tuženik postupio u zloj vjeri kad je podnio prijavu za registraciju navedenih nacionalnih žigova u skladu s člankom 59. Uredbe 2017/1001 i člankom 51. stavkom 1. točkom (b) Zakona 17/2001 od 7. prosinca o žigovima.
- 17 Tuženik se pak poziva na ograničenje prava kao posljedice trpljenja, u skladu s člankom 61. Uredbe 2017/1001 i člankom 52. stavkom 2. Zakona 17/2001 od 7. prosinca o žigovima.
- 18 U tom pogledu tvrdi da su sporni žigovi registrirani 2012., da je tuženik dugo trpio uporabu navedenih žigova, s obzirom na to da je prvo pravno sredstvo podnio tek 2. studenoga 2021. i da je u opomeni pred tužbu koja je poslana 3. studenoga 2016. i dostavljena 4. studenoga utvrđen obvezni rok za podnošenje tužbe za proglašavanje ništavosti: 28. veljače 2017.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku Razmatranja o činjenicama

- 19 Iz opomene sastavljene 28. veljače 2017. i činjenice da je sam tužitelj utvrdio *dies a quo* roka zastare za podnošenje tužbe na dan objave odobrenja, zajedno s činjenicom da je nesporno da se tužitelj na te datume usprotivio registraciji drugih sličnih nacionalnih žigova, proizlazi da se tužitelj mogao razumno usprotiviti registraciji nacionalnih žigova.
- 20 Suprotno tomu, dokazano je da su tužiteljevi žigovi 2012. bili ugledni na španjolskom državnom području, pa se, u skladu s kriterijima navedenima u presudi od 11. lipnja 2009., *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (C-529/07, EU:C:2009:361)*, može smatrati da je društvo EMBUTIDOS MONELLS postupalo u zloj vjeri kad je registriralo kasnije nacionalne žigove.
- 21 S obzirom na prethodno navedeno, postoje dvojbe o relevantnosti opomene dostavljene telefaksom u kojoj su tužiteljeve pravne službe, koje su na taj datum morale znati da su okolnosti u vrijeme podnošenja prijave za registraciju kasnijih žigova podrazumijevale da su žigovi registrirani u zloj vjeri, utvrdile obvezni rok za podnošenje tužbi za proglašavanje ništavosti.
- 22 Stoga se dvoji u pogledu toga treba li zbog činjenice da nositelj ranijeg žiga, iako se poziva na ugled žiga i tvrdi da je bio upoznat s drugim registracijama žigova, u opomeni ne navodi zlu vjeru nositelja kasnijih žigova te jasno i bez mogućnosti drukčijeg tumačenja utvrđuje obvezni rok od pet godina za podnošenje tužbe za proglašavanje ništavosti, smatrati da je riječ o načelu *nemo potest venire contra factum proprium* jer je kod nositelja kasnijeg žiga stvorio očekivanje da neće biti tužen na temelju moguće ništavosti navedenih kasnijih žigova.

- 23 U tom smislu treba postaviti pitanje može li se nositelj, koji je tada bio upoznat sa svim činjeničnim elementima koji su nužni za ocjenu mogućeg tuženikova postupanja u zloj vjeri prilikom prijave za registraciju žiga, kasnije pozvati na tu zlu vjeru kako bi izbjegao primjenu navedenog roka od pet godina.
- 24 Isto tako, i za slučaj da je tužitelj obvezan načelom *nemo potest venire contra factum proprium* te se prema tome ne može pozvati na zlu vjeru kao na razlog za ništavost ili razlog za neprimjenjivost zastare, nacionalni sud treba odlučiti postoji li ograničenje prava kao posljedica trpljenja za koje treba uzeti u obzir načela utvrđena u presudama Budějovický Budvar i HEITEC.
- 25 Kad je riječ o prijavi za registraciju dvaju žigova Europske unije, gotovo istovjetnih kasnijim nacionalnim žigovima koji su predmet ovog spora, koju je EUIPO-u podnio tuženik, postavlja se pitanje može li se smatrati da je tužiteljevo protivljenje, koje je dovelo do odbijanje prijave, radnja kojom se prekida rok zastare.
- 26 Konkretno, predstavlja li aktivno protivljenje nositelja ranijih žigova registraciji navedenih žigova Unije nastojanje provedeno u razumnom roku kako bi se ispravila navedena situacija.

Relevantnost prethodnih pitanja

- 27 Ovaj se postupak odnosi na primjenu članaka 59. i 61. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o žigu Europske unije (kodificirani tekst).
- 28 Konkretno, Sudu se postavlja pitanje o odnosu između općeg pravnog načela dobre vjere i navedenih članaka. Potrebno je utvrditi je li ponašanje koje se može smatrati „vlastitim djelovanjem” obvezujuće za stranku na način da za nju nastaju obveze koje podrazumijevaju rok zastare za podnošenje tužbe u slučaju da, nakon isteka roka koji je odredila sama stranka i koji se podudara s općim rokom od pet godina za podnošenje tužbe za proglašavanje ništavosti, nije podnesena nikakva tužba.
- 29 O tom se pitanju nije ranije odlučivalo u okviru prava Europske unije.
- 30 Međutim, stranke dovode u pitanje relevantnost prethodnog pitanja. Tužitelj smatra da rokovi za podnošenje tužbe za proglašavanje relativne ništavosti nisu obuhvaćeni dispozitivnim nego javnim pravom, tako da ih ne mogu utvrđivati stranke. Stoga činjenica da je stranka poslala telefaks u kojem je izričito utvrđen rok za podnošenje tužbe za proglašavanje ništavosti nije za nju obvezujuća u okviru pokretanja kasnijeg sudskog postupka u slučaju da je prijava podnesena u zloj vjeri. Prema njegovu mišljenju, treba smatrati da su postupanja tijekom 2012., 2016., 2017., 2018., 2019., 2020. i 2021. u upravnom i sudskom postupku razumna nastojanja provedena kako bi se spriječilo ustaljivanje situacije pobijanog žiga.

- 31 Tuženik pak tvrdi da nije nužno uputiti zahtjev za prethodnu odluku, s obzirom na to da postoji sudska praksa koju je utvrdio Sud Europske unije i kojom se odgovara na postavljena pitanja. U tom smislu, u pogledu prvog pitanja ističe rješenja od 25. listopada 2007., Nijs/Revizorski sud (C-495/06 P EU:C:2007:644, t. 54. do 56.) i od 24. lipnja 2010., Kronopoly/Komisija (C-117/09 P, EU:C:2010:370). Konkretno ističe da treba uzeti u obzir rješenje Suda od 13. veljače 2014., Marszałkowski/OHIM (C-177/13 P, EU:C:2014:183). Zbog svega toga smatra da je stranka obvezana načelom *nemo potest venire contra factum proprium* i da stoga tužbu, ako je utvrđen rok za njezino podnošenje, ne može podnijeti nakon njegova isteka. U pogledu drugog prethodnog pitanja smatra da je pitanje već riješeno u presudi HEITEC.
- 32 Međutim, argumentima stranaka ne osporava se to što je prvostupanjski sud uputio zahtjev za prethodnu odluku. Naime, stranke se ne slažu u pogledu primjene navedenog načela, što znači da odgovor nije očit.
- 33 U tom smislu, treba uzeti u obzir da se tužiteljevo tumačenje prirode rokova za podnošenje tužbi za proglašavanje relativne ništavosti temelji na tumačenju nacionalnih propisa, a ne propisa Zajednice s obzirom na sudske prakse Suda Europske unije.
- 34 Međutim, u tu svrhu zastaru nije nužno objasniti s gledišta nacionalnog prava, s obzirom na to da je isključivo riječ o pitanju prava Zajednice, pa nije relevantno tumačenje koje su nacionalni sudovi mogli iznijeti u pogledu zastare s obzirom na španjolsko pravo.
- 35 Suprotno tomu, od Suda se traži da pojasni svoju sudske praksu uspostavljenu presudama Budějovický Budvar i HEITEC. Navedeno je pitanje relevantno jer je pojam ograničenja prava kao posljedica trpljenja autonomni pojam prava Unije čiji se priroda i opseg razlikuju od sličnih nacionalnih pojmova, primjerice iz španjolskog nacionalnog prava (zastara i prekluzivni rokovi), pri čemu u različitim državama članicama postoje različiti pojmovi. Stoga se smatra da je nužno kazuističko razgraničenje kojim bi se osiguralo da različite države članice ujednačeno primjenjuju navedeni pojam.
- 36 U tom se smislu ne može smatrati da je riječ o *acte clair* ili *acte éclairé* iz novije sudske prakse Suda, s obzirom na to da sudovi različitih država članica mogu dati različite odgovore. Drugim riječima, odgovor nije očit za sve sudove koji odlučuju o žigovima Europske unije iz svih država članica.

Prvo prethodno pitanje

- 37 Načelo dobre vjere opće je načelo prava zajedničko svim državama članicama. Usto je opće načelo prava Zajednice. Zbog svega toga nema razloga da ga se ne uzme u obzir kao parametar za ocjenu ponašanja stranaka.
- 38 U tom smislu, činjenica da je nositelj ranijeg žiga poslao opomenu pred tužbu u kojoj je izričito utvrđen rok za podnošenje tužbe za proglašavanje ništavosti treba

biti obvezujuća za stranku koja je poslala tu opomenu s obzirom na načelo *nemo potest contra factum proprium venire*. Osobito jer je navedeni rok opći rok od pet godina predviđen za podnošenje tužbe za proglašavanje ništavosti.

- 39 Činjenica da je kasniji znak mogao biti registriran u zloj vjeri nije relevantna jer je nositelj ranijeg znaka u vrijeme slanja navedenog telefaksa imao na raspolaganju sve činjenične elemente koji su nužni kako bi se utvrdilo da je taj znak registriran u zloj vjeri.
- 40 Istodobno, nije relevantno ni to je li opomenu poslao sam nositelj ranijeg znaka ili su to učinile njegove pravne službe. Nedvojbeno, ako su je poslale njegove pravne službe, specijalizirane za pravo žiga, stranka mora biti obvezana načelom *nemo potest venire contra factum proprium*, s obzirom na to da je kod tuženika stvorila očekivanje da se naknadno protiv njega neće podnijeti tužba za proglašavanje ništavosti.
- 41 Stoga pozivanje u kasnijem sudskom postupku, pokrenutom četiri godine nakon dostave navedenog telefaksa, na postojanje zle vjere u prijavi za registraciju s ciljem izbjegavanja primjene općeg roka od pet godina za podnošenje tužbe, treba smatrati ponašanjem koje je protivno dobroj vjeri.
- 42 Zbog svega toga ovaj sud predlaže Sudu da na prvo pitanje odgovori potvrdno. Drugim riječima, da članak 61. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. i članak 9. Direktive (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima treba tumačiti na način da je nositelj ranijeg žiga, koji u opomeni pred tužbu utvrđuje obvezni rok za podnošenje tužbe za proglašavanje ništavosti, obvezan načelom *nemo potest venire contra factum proprium* jer je kod nositelja kasnijeg žiga stvorio očekivanje da nakon navedenog datuma neće biti tužen na temelju moguće ništavosti, tako da postupanje u zloj vjeri nositelja kasnijeg znaka prilikom prijave za registraciju nije relevantno ako je nositelj ranijeg znaka imao na raspolaganju sve elemente koji su nužni kako bi se smatralo da je postupao u dobroj vjeri.

Drugo prethodno pitanje

- 43 Treba smatrati, neovisno o tome što tužitelj nije podnio tužbu za proglašavanje ništavosti u navedenom roku, da nije došlo do ograničenja prava kao posljedice trpljenja na način opisan u europskim propisima.
- 44 Sud je u svojoj presudi HEITEC istaknuo da „ako nositelj ranijeg žiga ili drugog ranijeg prava, iako je izrazio svoje protivljenje uporabi kasnijeg žiga opomenom, nakon što je utvrdio da adresat te opomene odbija postupiti u skladu s njom ili započeti pregovore, nije nastavio sa svojim nastojanjima u razumnom roku kako bi ispravio tu situaciju, po potrebi podnošenjem upravnog ili sudskog pravnog sredstva, iz toga treba zaključiti da taj nositelj nije poduzeo mjere kojima je raspolagao kako bi obustavio navodnu povredu svojih prava” (točka 55.).

- 45 Međutim, takva se tvrdnja ne može tumačiti na način da se upravno pravno sredstvo isključivo treba odnositi na pobijanu registraciju žiga, nego treba ocijeniti ponašanje nositelja ranijeg žiga u cijelosti.
- 46 Slijedom toga, smatram da je relevantna činjenica da je tuženik pokušao registrirati pri EUIPO-u dva žiga Europske unije koji su se u bitnome podudarali s registriranim nacionalnim žigom, s obzirom na to da nije bilo razlike u razlikovnom i dominantnom verbalnom elementu, i da su te prijave za registraciju odbijene upravo zbog protivljenja nositelja ranijeg žiga.
- 47 U tom smislu, iako tužitelj nije poduzeo mjere kako bi obustavio povredu svojih prava u odnosu na nacionalne žigove koji se pobijaju u kasnijem sudskom postupku, poduzeo ih je u odnosu na slične žigove u pokušajima njihove registracije pri EUIPO-u.
- 48 Nakon protivljenja tim novim prijavama za registraciju i njihova posljedičnog odbijanja, tužitelj podnosi tužbu za proglašavanje nacionalnih žigova ništavima 2. studenoga 2021., odnosno 11 mjeseci od odbijanja prijave posljednjeg žiga koju je podnio tuženik.
- 49 S obzirom na sve prethodno navedeno, predlažem Sudu da na drugo pitanje odgovori da članak 61. Uredbe (EU) 2017/1001 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. i članak 9. Direktive (EU) 2015/2436 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2015. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima treba tumačiti na način da tužiteljevo ponašanje, odnosno njegovo aktivno protivljenje registraciji žigova Europske unije koji se u bitnome podudaraju s pobijanim nacionalnim žigovima, i čija je registracija naposljetku odbijena zbog tog protivljenja, predstavlja nastojanje provedeno u razumnom roku kako bi se ispravila navedena situacija jer je sudska tužba podnesena u roku od 11 mjeseci od obijanja prijave posljednjeg žiga koju je podnio tuženik.